

ПРОЂЕ ЗИМСКИ РАСПУСТ

Светлана Алексић, V-3, „9. бригада“

Догађаји

Поводом Дана Републике и Дана школе одржана приредба

„КО У ЧУДА ВЕРУЈЕ ТАЈ ЧУДА И СТВАРА“

На сцени Музичке школе, 28. 11. 1989. ученици школе „29. новембар“ извели су сценско-музички рецитал обележивши тако Дан Републике и Дан своје школе. Учесници програма били су чланови рецитаторске, фолклорне и хорске секције. У припреми овог веома успешног програма учествовали су професори: Зоран Станковић (сценографија), Драгана Гаљевић и Весна Тешовић (рецитал) и Душица Николић (хор).

**Александра Мах VI
Маја Мишевска, VI
„29. новембар“**

• • •

КОРИСНО И ЗАБАВНО

За оне најбоље или најзнатижељније — младе математичаре почела је 7. 12. математичка школа на Ртњу. Уз рад и разоноду најуспешнији ће употпуњавати своја знања кроз вежбе, а у слободном времену уживати у зими, ртањској лепотици. Пожелимо им све најлепше.

**Снежана Кајгана, VIII-5
„3. октобар“**

• • •

20 ГОДИНА РАДИО — БОРА

Честитајући јубилеј — 20 година постојања Радио Бора, желимо његовим радницима много успеха на правременом информисању, забављању, као и на широком спектру позитивног утицаја на нас младе. Такође желимо да што више усавршавају и обогаћују своја искуства на примерима јачих центара. А посебно желимо да и даље и боље не-

гују културу говора и да што више дају шансе и нама младима.

**Снежана Кајгана, VIII-5
„3. октобар“**

• • •

ПОВЕДИЛИ СУ ОПЕТ НАЈБОЉИ

Од 5. до 7. јануара ове године одржано је на Ртњу регионално такмичење у шаху за пионире. Такмичило се 32 играча са Тимочког региона.

Одиграно је седам кола по швајцарском систему. Међу пиониркама најбоља је била Наташа Пајкић, четворострука првакиња из Мајданпека, а међу пионирима прво место припало је тројструком прваку из Бора Колберт Енгелберту. Наташа је освојила свих 7 поена, а Колберт 6,5. Обоје су освојили Пехар Шаховског клуба из Бора, док су остали учесници добили књиге.

**Оливера Николић, VII-4
„29. новембар“**

• • •

Већ традиционално поводом Дана Републике и Дана школе „29. новембар“ на дан 21. 11. одржан је и практичан дан ђачког самоуправљања. Улоге одраслих успешно су одиграли ученици VIII-ог разреда. Тако је тога дана директор школе био Дејан Павловић, педагог Кристина Шпехар, секретар Нина Васиљевић, а многи су се опробали као наставници. Дух самоуправљања осећао се на сваком кораку. Баш лепо.

**Младен Недељковић, VI-4
„29. новембар“**

• • •

ИЗ РАДА ОО ССО ОШ „29. НОВЕМБАР“

На првом састанку ОО ССО Школе изложен је програм рада. Том приликом изабрано је и ново омладинско руководство.

**Дејан Павловић, VIII-2
Кристина Шпехар, VIII-1
Никола Ступаревић, VIII-3
Нина Васиљевић, VIII-3
Пегар Драгишић, VIII-4
Игор Каменовић, VIII-2**

На истом скупу је детаљно разрађен план дана Ђачког самоуправљања.

Горица Тончев, VII-4
„29. новембар“

23. 11. ове године одржан је 16. по реду квиз знања из историје и географије. Домаћин је била школа „29. новембар“ и уједно и победник испред „Вука Караџића“ и „9. бригаде“.

Чланови победничке екипе су:

Иван Петровић,
Бранка Флорић,
Клаудија Николић и
Зорица Јаношевић.

Весна Станковска, VI-4
„29. новембар“

Уочи Дана Републике одржана су и нека спортска такмичења. У кошарци су се такмичиле све основне школе и резултати су следећи:

1. место екипа „9. бригаде“
2. место екипа „3. октобар“
3. место екипа „29. новембар“

У фудбалу ствари су мало другачије, ево поретка:

1. место — екипа „Бранка Радичевића“
2. место — екипа „29. новембра“
3. место — екипа „Вука Караџића“

Оливера Николић, VII-4

Валентина Младеновић, VII-3
„9. бригада“

ЗЕМЉА ХЕРОЈА

Умрло је овде на тлу ове земље хиљаде живота, ох боже, а ова земља у којој још крв струји дала је све што се дати може.

Колико она рана чува,
колико бола, колико сете,
гледала је безброј пута
како рафал погађа дете.

Грчи се земља, прчи и плаче,
киша је небеска пуна њених суза,
а њу боли када види како је црвена
херојска партизанска блуза.

Тања Јањић, V-3
„Вук Караџић“

ИЗ РАДА ОМЛАДИНСКЕ РАДИОНИЦЕ БОРСКИХ ОСНОВНИХ ШКОЛА ЗА ЧИСТИЈУ ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Чланови омладинске радионице по други пут имали су прилику да прошире своје знање из Екологије и упознају рад еколошке школе. На Столу у планинарском дому „Борис Кидрич“ одржани су семинари. Пре одласка на Стол учесници су слушали на Техничком факултету предавања професора Мирјане и Берислава Ристића о загађености воде и методологији одређивања степена загађености путем хемијских анализа.

Циљ семинара је популаризација научноистраживачког рада и покрета Младих истраживача и веће сазнање о еколошким проблемима и који је допринос ССО у борби за очување животне средине.

Неопходна су предавања о екстремним случајевима и о њиховим последицама.

Александра Цветановић
„Б. Радичевић“

Иван Кулачин
„9. бригада“

Ивана Ђорђевић
„Б. Радичевић“

ПИОНИР САМ, ТИМ СЕ ДИЧИМ

Дивни амбијент СРЦ „Младост“ испунило је 820 још дивнијих цветова са плавим капама и црвеним марамама — то су ђаци прваци 28. новембра свечано ступили у Савез пионира. Домаћин пријема били су ђаци ОШ „Вук Караџић“, а гост који је помогао малишанима да положи свечано обећање био је Радивоје Марковић, председник ОК ССО — Бор. Било је распевано, разиграно, шарено и весело.

Редакција

~~~~~

Драги ученици, шаљите нам вести и извештаје са збивања у вашим срединама. Неопходна нам је чвршћа и живља сарадња. Извесне школе су се мало успавале.

Млади таленти свих врста, ето вам шансе да се искажете.

Редакција

~~~~~

ГОДИНА НАШЕГ ЈУБИЛЕЈА

Пошто у овој школској години наш Лист пуни 20 година постојања то ову годину проглашавамо јубиларном и у вези с тим на обележавању овог јубилеја организоваћемо више активности. Тако ћемо уз помоћ и подршку ШРИФ-а, „борских новости“ и студија радија и ТВ-Бора одржати краћи курс из увода у новинарство, о прављењу новина са посебним освртом на школске листове. Даље имаћемо договоре, приредбе изложбу, свечану академију и др. Зато, драги сарадници припремајмо се за појачан рад и активност.

Редакција

• • •

ЗИМА

Зима. Када је бела, тада је снежна краљица. Понекад кад нема снега ни белог покривача, она је тужна. Белу сви волимо и делимо радост са Снешком Белићем. Понекад се зима наљути и тада зна да буде и окрутна. Уме да створи и читаवे лавине и да застраши.

Прошлог зимског распуста био сам са родитељима и братом на Копаонику. Тамо сам стекао много познаника и пријатеља. Направили смо великог Снешка. Пошто није било скија за нас, било нам је досадно. Љутило нас је све па и сама зима...

Одједном поче олуја. Моји родитељи са братом били су у хотелу. Ја сам са друговима био на падини планине. Лавина се сручила на нас и људе око нас. Затрпала нас. Ошамућен, почео сам да сањам: посматрам чудесни плес борова и јела. Лепришаве јеле плесале су са витим боровима. Док су јеле имале ланчиће и минђуше и личиле на новогодишње јелке, борови су имали око врата од срме кравате.

Када сам се пробудио, био сам у болници. После неколико дана сам оздравио и поново изашао на снег. Схватио сам да зиму треба волети, а никако је не љутити...

Јер ма каква била, зима је чаробница.

Иван Стојановић, V-2
„Бранко Радичевић“

Сафет Еминов, VIII-2 СОШ „25. мај“

ОПШТИНСКА КОНФЕРЕНЦИЈА ССРН — БОР ПОВОДОМ 22. ДЕЦЕМБРА РА- СПИСАЛА ЈЕ НАГРАДНИ КОНКУРС ЗА ЛИТЕРАРНЕ И ЛИКОВНЕ РАДОВЕ СА ТЕМОМ

1. У свим ратовима добивеним и из-
губљеним једино је поражено чо-
вечанство
2. Армија

I За литерарни рад награђени су сле-
дећи ученици:

1. Маја Првуловић, VII-3,
ОШ „3. октобар“
2. Соња Станисављевић, V-3
ОШ „29. новембар“
3. Ведрана Кекез, III-2
ОШ „Б. Радичевић“

За исто су још похваљени:

1. Ангелина Обрадовић, VIII-2
ОШ „9. бригада“
2. Лана Митић, II-1
ОШ „9. бригада“
3. Нела Станковић, III-2
ОШ „Б. Радичевић“

II За ликовне радове награђени су
ученици:

1. Лулић Слабана, VII-2
ОШ „Б. Радичевић“
2. Драгиша Ђурић, VII-2
ОШ „Петар Радовановић“
3. Никола Марковић, II-1
ОШ „29. новембар“

Похваљени за ликовне радове су сле-
дећи ученици:

1. Ивана Васиљевић, V-1
ОШ „9. бригада“
2. Небојша Радосављевић, VI-1
СОШ „25. мај“
3. Аризидија Кантур, VII-2
СОШ „25. мај“

РО ОШ и ОК ССРН
БОР

ПО ЧЕМУ ЋУ ПАМТИТИ ЗИМСКИ РАСПУСТ

Зимски распуст сам провела у Бору
и често одлазила баки и деки у посету.
Тако ми се тамо и догодило нешто по
чему ћу памтити овај распуст.

Био је прохладан, тмуран дан. Бака
је нешто плела, дека читао. Одједном
нешто је снажно лупило у прозор. Ја
се тргох. Бака такође, а дека изађе да
види шта је то. Поред прозора је ле-
жао онесвешћен врабац. Узео га је и
унео у кућу. Крило му је било слом-
љено и није могао да лети. Нежно сам
га узела у руке, превила и убрзо се ос-
вестио. Беспомоћно је дрхтао, а мислим
и да је био гладан. Бака ми је дала
једну кутију од ципела. На дно сам
ставила сунђер, преко њега пуно крип-
ца и ту положила свога штићеника. До-
нела сам му мрвице хлеба и воде. Вра-
пчић се сасвим прилагодио и опоравио.
Лепо смо се зближили и завољели. До-
лазила сам свакодневно да га обиђем и
да се поиграмо. А онда, приметих да му
је постало тесно у бакиној кући. Крило
му је сасвим зарасло, почиње да поле-
ће. Шта сам друго могла — отворила сам
прозор и мој мали љубимац је весело
прхнуо и одлетео. Жао ми је, али знам
да му је слобода најдража...

Ивана Перуновић, V-4
„9. бригада“

Скендер Шанарај, V-1, СОШ „25. мај“

У свим ратовима добијеним и изгубљеним једино је поражено човечанство

Мислим да постојим и зато се јављам и дижем два прста да поправам оцену, али не своју него свију нас.

Родила сам се да ме воле, а проклињу ме браћа. Зар је срећа имати све, а бити сам, учити оно што је немогуће и сањати дажи? Цео мој свет срушен је земљотресима мржње. Где је она истина којом сте ме појили и уљуљкивали током свих ових година?

Осећам потпуну празнину у глави и зујање тишине, ћутање у тами вакуум у коме људско тело, људско биће не дише. Докле ћемо без ваздуха?

Идеали — лепе играчке, доступне малој деци, што као роде стоје на једној нози и очекују чудо, а ни не знају да су им крила посечена, а пут у далеке висине онемогућен..

Идеали рођени у болној прошлости, ране које још увек боле и лију сузе, идеали рођени на граници могућег, у превеликој љубави за слободу и човека, — измичу нам полако. Мржња нам се увлачи под кожу. Ужас! Срамота! Пропада једна истина, један свет, једно дете је несрећно и плаче.

Земљо, Мајко, родила си нас и прогутаћеш нас једног дана. Уразуми нас и отвори нам очи. Љубављу нас научи љубави. Пољуби нам срце да загрли нашу земљу. Постанимо сви одреда војници мира, што спавају само сном праведника, чувајмо оно што се не може купити, ни наћи, већ само задобити и освојити. Љубав војника који нас чува и кога ми чувамо, границе које нас зближавају, завичај који нам хлеб даје — то је срећа.

Време је већ једном да схватимо — сви смо ми војска мира и љубави по природи. Сви смо чиста срца и треба да нас једна мисао и идеја спаја. Нека мржња умре заувек, нека сагори њен сваки траг. Јаки смо само заједно. Човечанство још није поражено, а ми смо његов део.

Маја Првуловић, VII-3
„3. октобар“

Јасмина Пајић, „9. бригада“

НАГРАДЕ

Награда поводом 22. децембра

ГРАНИЧАР — ЧУВАР НАШЕГ ДЕТИЊСТВА

Граничари драги,
срећан вам празник
и мирну границу
желим вам ја,
јер ви нам кујете
слободу и братство
чувари сте мирног сна.

Ви чувате границу нашу
наше паркове и школе
за наше лепше сутра
и име што Слобода се зове.

А ја се ноћу сетим
док снег веје и ветар дува
нико нам не може ништа,
будно нас граничар чува.

И сви нека знају,
док они корачају,
са њима смо и ми,
домовину нашу не дамо.

И нека знају сви,
нека нам нико
границу не дира,
јер наша земља је
домовина мила.

Ви чувате границу
и наше мирне снове,
за наше лепше сутра
што Слобода се зове.

И зато, војници драги,
на далекој граници тамо,
чувајте нам мирне снове,
јер домовину нашу не дамо.

Соња Станисављевић, V-3
„29. новембар“

АРМИЈА

Армијо смела,
волимо те ми,
градове и села
смело браниш ти.

Граница наша
чврста је ко стена
јер је брани
Армија смела.

Армијо наша,
снажна си ти,
кад си поред нас,
орећни смо ми.

Армија нам пружа
срећан дан,
Армија нам пружа
миран сан.

Армијо наша,
остани што јеси,
јер једино у Теби
није битно: ни ко си,
ни одакле си.

Ведрана Кекез, III-2
„Бранко Радичевић“

Сања Цветановић, VII-3
„9. бригада“

ДОМОВИНО МОЈА

Родила си се у крви,
домовино моја мила
и на путу свог развоја
сто препрека пребродила.

На том путу даље цветај,
братство, слогу, срећу шири,
буди срећна и поносна, —
поручују пионири.

Иван Станојевић, V-1
„9. бригада“

ОНИ НАС УЧЕ

Стојанка Мишковић, проф.

Годинама се одржавају школска такмичења из свих наставних предмета. Познато је да је истакнути организатор и наставник чији ученици имају највише успеха на истим наставним школе „29. новембар“ професор Стојанка Мишковић. То је повод да вам представимо њен рад у настави географије као и нека њена виђења о нашем школству.

Стојанка Мишковић има за собом двадесетдогодишње искуство у раду са децом. Овај посао веома савесно обавља, трудећи се да у своме раду пренесе ученицима што више знања. Сазнали смо такође и шта мисли о позиву просветног радника.

— Реците нам шта мислите о раду просветног радника?

Бити добар наставник није нимало лак посао, али је чистан и одговоран. Уколико желимо да постигнемо добре резултате, морамо се потпуно предати послу, а то не тражи само време већ и велики напор. Има ту много тешких, али и лепих тренутака. Док сам са децом, заборављам на све тешкоће, јер ме та, мени драга створења, оплеменењују.

— Шта мислите о новом наставном програму?

Процес промене програма треба стално да тече. Збивања у свету теку врто-

главом брзином, а то треба пратити, иначе долази до застарелости одређених знања. Такође сматрам да су ученици преоптерећени, те је доста пасивних слушалаца који механички и кампањски раде. Да би реализовали садашњи програм, мора много труда да се уложи како би се градиво приближило деци (како надареним, тако и оним просечним и испод просека).

— Како ви видите да би требало да буде однос наставник — ученик?

Пре свега другарски, да буде обострано поштовање. На тај начин би се ученици навели да поштују наставнике (што ови морају завредети својим знањем и умећем), посебно принципијелношћу и мудрошћу. Мора се апсолутно инсистирати на реду и дисциплини током предавања, јер ће само пажљив слушалац запамтити градиво. Даље морају се неговати радне навике које су основ сваком даљем раду у животу.

— Кад сматрате да сте успели као педагог?

Први показатељ мога успешног рада је ако ученик задржи добар успех и у даљем школовању, а затим ако оно што је научио може и да примени. Да му то знање користи у животу, било у стручном погледу, било да се огледа у његовој личној култури... Резултати које не можемо занемарити су они постигнути на такмичењу, где су наши ученици стигли до републичког такмичења из географије и астрономије.

— Да ли је нека генерација остала Вама у посебном сећању?

Свака генерација се по нечем памти и оставља некакав траг. Заједничко је за све: срећна сам када се сретнем са бившим ученицима и видим да су се изградиле у позитивне личности, тада осетим понос, јер сам и ја делић себе уградила у њихово изграђивање. Исто тако свака генерација одласком односи и делић мене, остављајући за узврат сећање на једно несташно, али лепо детињство, које је ето, на моје очи стало...

Припремиле:

Горица Тончев, VII-4
Оливера Николић, VII-4
„29. новембар“

Сница за портрет

Милан Трифуновић, VII-4

Представимо вам Милана Трифуновића, ученика VII-4 ОШ „29. новембар“. Милан је председник пионирског одреда, одличан ученик, добар друг и изнад свега веома скроман и тих детско, омиљен међу друговима.

Он ће нам рећи о себи, како организује слободно време, шта га занима.

— Немам посебних метода ни образац како се постиже успех. Важно је направити правилан распоред рада и одмора (читај: игре). Важно је после наставе мало се одморити, затим учити, решавајући домаће задатке. Пред вече изађем да прошетам, поигравам се на ваздуху.

— Како се постиже одличан успех?

— Истина је да има много да се учи, али уз редован рад, без заостајања и одлагања „за сутра“ — нема успеха.

У којим активностима си ти заузет?

— Члан сам секције за енглески језик, идем на додатну наставу из физике, математике и географије. То ми је допуна онога што на редовним часовима учим, упутства за понижање у веће дубине науке.

Какве си успехе имао на такмичењима и из којих предмета?

У V, VI разреду учествовао сам на општинском из математике, у VI разреду на регионалном из физике, а освајао сам и читалачке значке.

Како проводиш слободно време?

— У слободном времену играм шах, кад ми досади, идем у шетњу.

Које филмове волиш да гледаш?

— Обожавам научно-фантастичне филмове.

Мој савет друговима је: учити, учити и само учити.

Припремиле:
Маја Мишевска и
Александра Мах
обе VI-4
„29. новембар“

НАША АРМИЈА

Војничке драги, срећан ти твој дан
поноси се њиме
и буди увек радостан.

Сви овој земљи слободу нуде,
а не зао, опаки рат.
У њему се пуно гине,
гине и мој вршњак.

Војничке драги,
чувај наша брда и зелене горе,
а са њим заједно
и прелепо море.

Не дајте, војници никоме
да нам слободу руши,
јер данас она свима
цвета у души.

Домовино моја драга,
хвали се пред свима,
имаш чиме, војник за тебе брине

Армија наша чврста и смела
за слободу ове земље,
диже поносно чело.

Гајић Драгана V-2
ЗЛОТ

ПИРАМИДА

Водоравно: с, ст, сат, стар, ситар, сатира, старина.

Војничке, хајде да загрљени идемо у нова свитања

Устрептала срца чекали су час пола- гања заклетве. Стајала сам са стране, радосна и са неком слатком стрепњом, баш као да и ја полажем. У строју се чуло тихо шапутање. Свако је у себи понављао научене речи. Безброј пута поновљене, али баш сада зачас негде одлутале. И поче громко и свечано; разломи се из стотине грла, а на лицима осмех, у погледима понос, и све то зрачи са ових поносних младића, и улива веру и љубав... Пожелех бар начас да се нађем у овом топлом оделу и тешким чизмама. Желим да и ја осетим тај понос...

У мислима ми се створише слике игара из детињства: као ми војници, у рукама прут — пушка, стојимо мирно, чувамо „бункер“, а затим, по наређењу најстаријег међу нама, трчимо око бункера, уређујући га... Сада се игра за моје старије другове претворила у стварност. Уместо прута држе пушке као опомену свима онима који овој земљи не мисле добро.

Мајке озарене, срца задрхтала, а сузе радоснице неодољиво навиру. Свака је поносна што је одхранила војника и предала га другој, исто тако брижној мајци, Домовини.

Ова слика подарила ми је миран сан, одагнала тмурне мисли о немиру, страх од ратова. Мене, моје другове, наше снове и надања они чувају. А они немају чврст сан, јер им је поверен задатак да чувају наше пранице, мирно небо и мирно море. Да можемо мирно да идемо у школу, да безбрижно корачамо овом лепом земљом, да нам поглед буде ведар, а осмех стални пратилац нашег живљења. За сву ову безбрижност и безбедност захвални смо теби, војничке. Ти си зид који се не руши, али који у темељу има исте откуцаје срца као и ми деца. И зато, војничке, кренимо загрљени у нова свитања.

Јасмина Спасковска, VIII-3
„3. октобар“

КУТАК ЗА ЛИКОВНЕ ТАЛЕНТЕ

Биљана Живковић, V-4 „9. бригада“ „Чудновата птица“

ВОЈНИК — НАШ ДРУГ

Ноћ је. Како је мирно, тихо, небо обасуто звездама, а пун месец гледа са висине...

Будна, размишљам о теби, војниче, пријатељу, другу, чувару мога сна, моје и твоје земље, наше Југославије. Можда у овој ноћи ти мирно корачаш на стражи. Не плаше те ноћни звуци ни песма сове. Одважај си, јер ти је поверено да чуваш моје и твоје, а то је домовина. Живимо у миру, ношени на крилима слободе. Летимо до сунца, подизани из послератног пепела и мислимо да нам нико не може отети слободу. Достојанствено смо корачали, али као и свака драгоценост и слобода се мора чувати, па ако затреба и жртве за њу дати. И давале су. Хиљаде младости одмарширало је храбро и неповратно, тамо где се спајају небо и вечност...

Зато, драги војниче, браниш ово сунце на длану, браниш од оних који хоће да украду његов сјај, а прави сјај не тамни. Питама се: какве птице лете сада изнад света? Да ли грабљивица, која притајено само чека да својим кљуном као зрно кључне земаљску куглу. Док шибају ветрови и олује, или док те жарко сунце пече, поносно служиш Армију. Зато, једно велико ти хвала из мог малог срца.

Сузана Новаковић, VIII-2
„Станоје Миљковић“
Метовница

ДРАГИ, ВОЈНИЧЕ

Прими поздрав из једног дванаестогодишњег срца, теби и свим Твојим друговима војницима.

Војницима са великим словом „В“ као што је велика ова наша мала земља, као што је велика херојева смрт, као што је вилика Слобода, као што си велики Ти, који бдиш над нашом Слободом, над мојим и детињством мојих вршњака, као што је велика Твоја љубав за ову напаћену, али срећну и расцветалу земљу.

У Твоме срцу домовина, у моме љубав за Тебе и домовину.

У име зелених поља, плавог мора, језера и плавог неба, у име једног срећног детињства, — велики поздрав Теби велики војниче, мој најбољи друже, пријатељу и брате, поздрав од малог

борца, који ће као и Ти чувати и бранити своју домовину.

Зоран Бугарић, V-2
„Бранко Радичевић“

АРМИЈО, СРЕЋАН ТИ РОЂЕНДАН

О, Армијо, Армијо,
волимо те ми.
Срећан рођендан
честитамо ти сви.

Ти си увек у срцу мом,
и увек чуваш топли дом.
Ти чуваш моју маму и тату,
баку, деку и малог бату.

Ми то волимо ко цео свет,
ти најлепши наш цвет
Моју љубав према теби,
описао песник не би...

Због тебе је срећна
наша младост.
Ти си наша љубав
и највећа радост.

Јоцић Андријана VI-1
Злот

ЧУВАШ НАС

Ноћ. Тиха хладна ноћ.
Небо прекрило звезде.
Пада снег.

А ти, млади војниче,
стојиш на бранику.
Пушка ти је о рамену.
Благи ветар разноси пахуље

које ти прекривају лице...
Ти будно на граници стојиш
и чуваш нас, чуваш домовину.

Властица Пантелић, VIII-3
„С. Миљковић“
Шарбановац

РЕШЕЊЕ

УКРШТЕНИХ РЕЧИ

Водоравно: Бајага, д, сала, е, ак, огрев, топ, Една, уштрб, а, м, Тара, к, в, Данко, Кири, трн, удаја, ка, б, Мура ц, хемија.

ПЕСМА ДО ПЕСМЕ

ТАМА

Узалуд у тами
тражим осмех твој,
ми никада нисмо били сами,
ти никада ниси стварно био мој.

Твоја сена,
иза честица прашине
остаће скривена,
а моје срце пуно прашине.

Изгубила сам те, знам
очи те још воле,
али и ти си сам,
знам да и тебе ране боле.

Биљана Тодоровић, VIII
„Вук Караџић“

Љубица Декић, V-3 „9. бригада“

ВОЉЕНОЈ АРМИЈИ

Нашој вољеној Армији увек песме
певам,
увек јој се дивим, увек о њој сневам.
Верну љубав за њу у свом срцу носим,
зато што је снажна и њом се поносим.
Ако икад из домовине одем, заборавит
нећу
да за сваки празник пожелим јој срећу.
Као кати росе, као очи своје,
чувала је брижно детињство моје.
Успомена из детињства као трептај
звезда
остаће ми увек слика Армије и роднога
гнезда.

Катарина Грекулковић, V-2
„Бранко Радичевић“

МОЈА ДРУГАРИЦА

Моја другарица спава
и у сну са мном разговара.
Не знам да ли она то сања,
или са мном разговара.

У сну ме пита: да ли имам трему
кад у школи пишем
неку тешку тему.

Драга моја другарице,
није ме толико страх,
али када добијем јединицу,
уздихнем: ау, ау ах!

Јелена Радовановић, III-4
„29 новембар“

ДА САМ ДОБРА ВИЛА

Да сам ја добра вила,
сва би деца срећна била.

Од њих би тражила да се слажу
и да увек једни другима помажу.

Да млади воле старе, а стари младе,
и никада да се не заваде.

Да сам ја добра вила,
сва деца овога света
срећна би била.

Сузана Стаменковић, IV-2
„29 новембар“

МОЈ МИРАН САН ЧУВА ГРАНИЧАР

Док ноћу спавамо ми
над нама граничар бди.
Он нас пази и гледа
као баба и деда.

Кад у сан утонемо ми
он постаје опрезнији.
Он нас чува и пази
као кад нас мајка мази.

И нико нас не сме дирати
јер ће граничар пуцати.
Поред куће на мору
тако он дочека зору.

Јелена Поповић, IV-1
„29. новембар“

ПЕСМА ДО ПЕСМЕ

ПОЛЕТИ, ГОЛУБЕ, ПОЛЕТИ,

Полети, голубе, полети,
вини се у висине,
у облаке дивне
и прелети велике раздаљине.

Полети од нас, свима руке
деци Румуније, Јапана или Вијетнама,
Етиопије, Индије... и свима.

Нека се пруже руке мале,
црне или беле
и нека направе мостове пријатељства
које неправда раставити не може.

Нека радост влада на овом свету
сваком детету
полети, голубе, полети!

Драгана Маринковић, VI-4
„9. бригада“

ЛОВАЦ ЦОНИ

Тапа-тупа, тапа-тупа,
кроз шумицу смело ступа
наш веселац, ловац Цони
хоће зеку да улови.

Иде Цони кроз шумицу,
пева неку песмицу,
кад га зачу зека Лека,
поче да се церака.

„Ха-ха, ха-ха, ловац Цони
хоће мене да улови“.
Тад се сакри у свој стан
овај мали враголан.

Ловац Цони све разгледа,
иза жбуна, иза брега
и кад виде да га нема,
седе на пањ и задрема.

Ивана Васиљевић, V-1
„9. бригада“

КО ВОЛИ СЕБЕ ВОЛИ И ДРУГЕ

Ко воли себе, воли и друге,
нико не може сам да буде.
Волимо игру, волимо школу,
волимо сваку другарицу нову.

Волимо тате, волимо маме,
секе, бате и нас саме.
Не чинимо преступе и крађе,
поштеним радом срећа се нађе.

Учимо марљиво, учимо вредно.
У животу постоји правило једно
Осим себе, воли и друге, јер
у животу не може сам нико да буде.

Емилија Филиповић, IV-4
„29 новембар“

Драгана Станков, „9. бригада“

ЗИМА

У мом граду стигла зима,
снег нам пада као досад
ретко када.

Немир уће сад у школу,
пахуље играју
у белој колу.

Кад звоно означи часу крај,
деца одмах јурну
онегу у загрљај.

И док праве прудве,
снег на длану месе
снег около дивно плеше.

Игор Јојић, V-2
„Б. Радичевић“

НА РАСКРШЋУ

Седим сама у соби. Свуда око мене је мрак, а ја осећам као најсветлија звезда на мрачном небеском пространству. Болно ми срце лупа, жудећи за откривањем непознатог. Хтела бих да завири у неки мени непознати свет, да га упознам, испитам, а затим то ново непознато искажем, напишем и саопштим другима. У тим размишљањима одлутам и тражим себе у будућности и тражећи одговор на питање: шта ја то желим да будем кад одрастем, долазим до једног у увек истог одговора — желим да постанем... да рећи ћу то — да постанем писац.

Снежана Кајгана, VIII-5 „3. октобар“

Замишљах себе у исто овако тихој соби. Седим за радним столом. Мисли надолaze. Идеје се рађају, а инспирације су ту око мене, на сваком кораку.

Треба их осетити, ухватити, разрадити, уобличити и пренети на хартију... Перо лагано клизи, редови се нижу, рађају се странице. Слика за сликом, стапају се у мање, а затим веће целине. А онда безброј пута читање, преправљање, мењање, клесање речи и реченица... Ручка се заморила, глава препуна мисли, очи се склапају, ускоро ће и да сване, треба на починак. А сутра наново и опет се нешто доради, избени, оживи...

Весели ме помисао да ће многи с уживањем читати, мада се мало чита и млади недовољно показују интересовања за књигу. Ја упорно радим, настају нова дела, име ми постаје славно, то ми годи и покреће на још успешнији рад и ја га с љубављу обављам.

Враћам се у стварност. Осећам се уморна и испрљена. И док сан пада на моје уморне очи, мисли и осећања се множе и мешају. Крв ври мојим венама, а писање ме и у сну као на јави привлачи. И сањам како пишем. То ми потврђује моју жељу и скоро бих могла изјавити — знам свој будући позив. Знам да је пут до славе трновит, али радом и упорношћу и љубављу све се постиже.

Снежана Кајгана, VIII-5
„3. октобар“

Ивана Перуновић, V-4 „9. бригада“

МОЈА СТРАНИЦА

Горица Тончев, VII-4 „29. новембар“

З И М А

Преко села бунда бела.
Свукло брдо бело
шубару на чело.
Цело село бело, бело.

Танконоге једе
носе чизме беле
и на јели плашт бели.

На пољима пустим
не виде се људи,
терајући маглу
хладан ветар гуди.

СРЦЕ ОД КРЕДЕ

На тамној табли
кредом белом
нацртано срце
прободено стрелом.

Па то је јасно
разреду целом
и свима у школи,
НЕКО НЕКОГ ВОЛИ.

РАСТАНАК

Стисак руке рече
оно што сузе нису смеле,
погледи нам се сретосе,
погледи љубави вреле.

Очи ти бејаху влажне,
а рука топла и врела,
хтедох ти рећи „Волим те“,
хтедох, ал нисам смела.

ОДЛАЗАК

Одлази, не сети се више
да смо се срели,
нек хладни стисак руке
избрише све што смо хтели.

Волела сам смеђе очи,
ах, да могу да их преболим,
да их луђе ја не волим...

Ал тој рани нема лека,
волећу их ја довека.

ОСТАВИТЕ МЕ

Добро се сећам да сте говорили
како сам ужасно неозбиљна,
да никада нећу одрасти,
нити се стварно заљубити...

Али, ево, дошао је и тај дан,
дан, када су по први пут
потекле сузе љубави.

Оставите ме данас
да преболим љубав.
Пустите ме да будем сама,
да га заборавим,
јер он је желео крај.

Оставите ме ноћас хоћу да плачем.
да пролијем кишу суза,
оставите ме.

Горица Тончев VII-4
„29. новембар“

Наше ђеро

„ТИ ГРОВОВИ НИСУ РАКЕ, ВЕЋ КОЛЕВКЕ НОВИХ СНАГА“

О, како је леп овај живот. Не могу да поверујем да се толико изменио после суровог и тешког рата. Најблиставије светиљке наших животних стаза су се упалиле. Листам странице овог срећног детињства. Сву ову срећу доживела сам у слободи, под слободним небом, без грм љавине ратних авиона, без плача не-
дужне деце. Не могу да верујем да се то догодило нама, малој земљи на Балкану, коју су желели да поробе.

Пре више од четири деценије непријатељ је покушао да нас избрише са кугле земаљске. Кренуо је наоружан до зуба, добро опремљен, увежбани и самоуверен. Повео је и страшне псе што реже и застрашују, научио корачнице, сачинио вешала и логоре смрти...

Окачио је заставе са кукастим крстом, претио и грозио смрћу. Све је испланирао и предвидео, само једно не, а то је оно најглавније: ДА СЕ НАШ НАРОД НИЈЕ ПЛАШИО СМРТИ.

„Ако и поубијате људе, опет ће остати људи. Ваши спискови мртвих мањи су од спискова живих.“

Стрељали су руке, које су махале победницима, закопавали их у земљу, а они су у цветове процветали. Пуцали су у уста, а нису знали да мртва уста најдуже говоре:

Маријана Милетић, „9. бригада“

„Тек рођени,
а метком погођени.
Тек стасали,
у канце смрти пали.“

Смрт је успела да им очи склопи, али не и да их у заборав бади. Што су зликовци више убијали, све су даље били од победе. Те хумке нису биле ништа друго до човек до човека и у смрти заједно. Из хумки ће понићи нова снага, тај камен није камен, већ славна историја наше земље. Историја ме учи да је живот саткан од умирања да би се рађало још јаче, усправније. Трагови рата се временом бришу, али из њих ниче увек ново праведније, рађа се живот достојан човека. Живот је леп, али и суров, али сам научила из наше славне историје — да смрт пркоси смрћу...

Снежана Ђорђевић, VIII-3
„Бранко Радичевић“

Ивана Перуновић, V-4 „9. бригада“

АРМИЈА

Армијо моја, мила и смела,
чувај нас од сваког непријатеља.

Не дозволи никада да буде рата,
поручујемо ти ја и мој тата.

Армија нас чува, воли и брани,
зато што смо њени пионири мали.

Зато Армију волим, у срцу је носим,
Армијом нашом ја се поносим.

Марија Илићкић, III-2
„Б. Радичевић“

ВОЈНИК

Војник је мио
и свима драг,
његов је осмех
увек благ.

Док се он учи
да пушком влада,
безбрижно расту
деца млада.

Не знам који ми је
војник дражи:
да л' онај који
бди на стражи,
ил' онај који
спремно чека
да се огласи узбуна нека?

Зорица Гатић, III-2
„Б. Радичевић“

ДРУЖЕ, ПРУЖИ МИ РУКУ

Нек се братско коло шири,
нек сви људи играју у њему.

Нек се застава у руци виори,
нек се братство створи.

Друже, пружи ми руку,
да саградимо мостове пријатељства.

Друже, пружи ми руку,
да заједно спојимо све народе света,

Друже, пружи ми руку,
да скупа трчимо по нашој планети,
да заувек зауставимо све ратове света.

Александар Михајловић, IV-
„29. новембар“

ДРУЖЕ, ПРУЖИ МИ РУКУ

Друже, пружи ми руку
да заједно будемо јачи,
друже, пружи ми руку
да будемо сви срећни.

Друже, пружи ми руку,
да не буде рата ни глади,
друже, пружи ми руку,
нека се заједно сложено ради.

Друже, пружи ми руку,
да помогнемо свој деци света,
друже пружи ми руку
да узлетимо до највишег лета.

Милена Раденковић, IV-3
„29. новембар“

Иван Стрмбановић, VII-2 „9. бригада“

ВОЈНИК

Војник нас чува,
Војник нас брани,
и кад ветар дува
и кад су хладни дани.

Војник пушку носи
и у строју стоји,
непријатељу пркоси
и никог се не боји.

Војнички су дуги дани,
то већ свако зна,
слобода се будно брани,
за њу се и живот да.

Нела Станковић, III-2
„Б. Радичевић“

Наше ђеро

ШТА ЈЕ ТО ШТО МИ НЕ ДА МИРА

Моја бака је била врло причљива жена. Често у доколици би нас нешто запиткивала, тражећи саговорника, уствари тражила је начина да скрати досаду. Моји укућани и ја смо се често љутили на њу. Једино је мој брат имао увек разумевања и времена за баку. Ја сам се љутила, јер ми се чинило да се њој увек прича када ја имам да учим. Тако се догађало и да викнем на њу.

Сада, када баке нема, жао ми је што сам се тако понашала. Често, када легнем, бака ми дође у мисли и дуго размишљам о њој. Не могу да заспим, јер ми нешто не да мира, и питам себе зашто сам таква била. Па она и није била толико досадна. Сада ми је криво, али узалуд, сада бих и хтела, а не могу с њом да попричам, јер је више нема. Након њене смрти често ми долази у сан,

Арзијада Рачиповић, VIII-2
СОШ „25. мај“

будим се и осећам велику тугу. Догађа се и у школи, док наставник предаје неку „занимљиву“ лекцију, ја у мислима одлутам — сетим се моје баке. И шта се сада дешава? Осећам прижу савести. Савест се сада у мени пробудила и указала на моје грешке. Више се никада нећу љутити на старе људе. Напротив, схватила сам да је баш њима неопходна велика пажња и мало стрпљења. Увек ћу наћи разумевања за старе, њихове жеље и потребе, а за то је тако мало потребно...

Јелена Радовић, VIII
„29. новембар“

ДОЖИВЉАЈ ИО КОМЕ ЋУ ПАМТИТИ ЗИМСКИ РАСПУСТ

Освануло је магловино и прохладно јутро. Стојим крај прозора и посматрам залеђену стазу за скијање. Да ли је залеђена, да ли ће бити за мене опасна због пребрзих скија? Магла!... Питања навиру.

У том тренутку у собу је ушао тата и рекао ми да се спремам за скијање. Обукла сам се врло брзо и са пуном опремом изашла напоље. По обичају, кренула сам са татом на врх стазе скилифтом. Одлучила сам да овог дана останем дуже напољу. Због тога сам осећала велико задовољство.

Кривудајући пошла сам са врха стазе, страхујући да ћу пасти. Какво уживање спуст низ падину! Оштар ваздух ме шиба, то ми прија. Одједном, на сред стазе санке. Неко их је оставио. Треба ло је брзо реаговати, а скије брзо лете; већ сам сасвим близу, како избећи лом, и, нагло скренем да обиђем санке, али... Врхом једне скије закачим за санке и трас! Пад је био неизбежан. Срећа, нисам осетила никакав бол. Устала сам и наставила скијати. Значи све се добро завршило. Још сам се много пута тога дана пењала лифтом и спуштала. Био је то велики доживљај, поготово ове зиме која је оскудевала правим условима за скијање, јер ретко где је било снега.

Милица Родић, III-1
„29. новембар“

Љубав је шећер
што живот заслади.
Љубав чине прве сузе,
љубав чине први јади.

★ ★ ★

Љубав је велика тајна
љубав је добра вила
љубав је игра бескрајна
без границе и правила.

★ ★ ★

Љубав је слатки јад
љубав је слатки грех
љубав је велико срце
љубав су сузе и смех.

Иванка Арменко, VI
„Мирко Срзентић“
Петровац

Ноћ је одавно дотакла прозоре
и киша већ сатима ромиња,
али ни она не може да угаси
љубав што у мени тиња.

Љиљана Савић
„Бұра Јакшић“
Кикинда

Зашто да плачем
и сузе да лијем,
волиш другу,
а мени јасно није.

Снежана Прибојкић, VIII-4
„29. новембар“

Пролази дан за даном
тихо се гаси другарски сан,
тешко је наћи искрену љубав,
зато је боље живети сам.

Рабија Мемешевић, VIII-4
„29. новембар“

Не буди шашава
Сузама се ништа не решава.

Бранка Кобашевић,
„23. октобар“
Кленак

МОСТ

Мост спаја обале,
мост спаја заљубљене...
Мост спаја градове,
села и државе.
Мост и нас спаја,
али и раздваја.

Александар Манчевић, VI
„Павле Крстић“
Пирот

Ксенија Радојчић, VI-4 „9. бригада“

АНКЕТА • АНКЕТА • АНКЕТА • АНКЕТА • АНКЕТА

ШТА ЈЕ БРАТСТВО И ЈЕДИНСТВО?

ШТА ЈЕ ДОМОВИНА

Домовина је ветар
који грање њише,
домовина је драга
кад се о њој пише.

Домовина је сунце
у јутарњој роси,
домовина је песма
што радост доноси.

Сања Божић, VI-1
„Бранко Радичевић“

То је нешто најнеопходније за развој
земље и наш једини путоказ у будућ-
ност

Боривоје Стевић, VII-4

То је наше боље сутра, наша нада.
Треба га неговати и чувати као мајку.

Јасмина Богдановић, VII-4

Нешто најлепше што може имати једна
земља, нажалост то се код нас полако
руши.

Афердита Зенуни, VII-4

Љубав плус срећа = братство и једин-
ство.

Марио Кекез, VII-2

Братство је када се Србин и Слове-
нац, Хрват и Албанац, Црногорац и Бо-
санац међусобно воле и помажу као
браћа.

Јединство је када Србин у Босни
гради, Хрват на Косову ради, Словенац
у Црној Гори живи, Македонац у Вој-
водини студира и сви заједничким сна-
гама јачају ову дивну Југославију. Брат-
ство и јединство су основа развоја на-
ше земље. То је основни услов за ми-
ран живот и ведро небо над нама.

Драгана Трајковић, VI-4
„29. новембар“

Како млади виде ситуацију у Румунији

Мислим да је румунски народ много
патио и да заслужије ову слободу.

Сња Јањић, VIII-3

Веома ми је мило што су се Руму-
ни ослободили сталинизма Чаушеског,
срећно нек им буде.

Валентина Ставрић, VIII-3

Иако ситуација код наших суседа ве-
ома сложена, подржавам њихов напа-
ћени народ и члановима Националног
спаса у Румунији.

Саша Цанковић, VIII-3

Мислим да се све одвијало у Руму-
нији веома окрутно и жао ми је што је
недужни народ и деца страдао.

Виолета Стојановић, VIII-3

Све ме је ужасно погодило. Мило ми
је што се народ ослободио терора.

Драго нам је за наше вршњаке што
неће више остати ускраћени за дечје

жеље. Знамо да им је много тога не-
достајало.

Перица Милојковић, VIII-1
„Вук Караџић“

Драгана Станковић, V-3 „9. бригада“

ГОВОР БРОЈКИ

РО ОШ у Бору чине девет основних школа и СОШ „25. мај“ и Музичка школа.

На крају првог полугодишња школе су у укупном успеху пласирале се на следећи начин:

Назив школе:	Средња оцена:	% Позитивних:
1. „9. бригада“	3,94	86,71
2. „3. октобар“	3,84	88,26
3. „Б. Радичевић“	3,78	85,43
4. „В. Карашић“	3,62	79,02
5. „Бура Јакшић“	3,54	78,67
6. „29. новембар“	3,47	81,22
7. „П. Радовановић“	3,46	76,35
8. „С. Миљковић“	3,45	74,49
За све:	3,64	укупни: 81,26 %

У СОШ „25. мај“ проценат позитивних износи 84,86, а у музичкој 91,09 %.

РО ОШ
БОР

ENGLISH AS INSPIRATION

LIFE IN A VILLAGE

A lot of people live in villages and work on there farms. They are very important workers because they produce food for all of us. They raise domestic animals and grow different plants and corn. Their life is hard, because they must work from morning till night on sunny and hot or rainy and cold days. They can't have holidays when they want because their jobs depend on seasons. There is something that makes life in a village more precious than in a town. The air in villages is fresh, unpolluted and healthier than in towns. People in villages eat fresh and healthy food.

Milica Rudović, VII-4
»29. novembar«

WINTER

It's winter. It's cold and silent everywhere. Nobody stands nor talks to passers-by in streets. Everybody hurries only children's cries and laugh can be heard. Grown ups do not like snow, but we, children, we are crazy about it. We sledge or skate happily and jolly down the streets and make snowmen or throw snowballs at each other. Winter is the right season for relaxing, young people enjoy

making fun in cold weather, racing with snowflakes that never stop falling from the sky. Our winter holidays will come very soon and I can not help being happy about it. The great fun will start. We will be able to put our books away and run away from everyday's life into the country or mountains. I can't wait for the holls to start because, right now, I am sick and tired of going to school every day. It is time for us to get some rest. Welcome, winter, my favorite season!

Brankica Florić
OŠ »29. novembar«
VIII-2

SONG FOR YOU

This is a song for you,
pretty song for your eyes,
wonderful song for your heart,
I love you like a night.

You are missing me
and I am alone
your, littlepicture always I see
and she says to me
good Buy my love.

D. Kostić, VI-4
»9. brigada«

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

ДОМАЋА ТОП — ЛИСТА

1. Партебрејси — „КРЕНИ ПРЕМА МЕНИ“
2. ФИТ — „НЕК ЗВОНИ ТЕЛЕФОН“
3. Бајага — „НЕКА СВЕМИР ЧУЈЕ НЕМИР“
4. Рамбо Амадеус — „ГЛУПИ ХИТ“
5. Викторија — „САМО ТЕРАЈ ТИ ПО СВОМЕ“

СТРАНА ТОП — ЛИСТА

1. Guns n' Rouses — »PATIENCE«
2. Alice — »COOPER — POISON«
3. Eric Clapton — »PRETENDING«
4. Roxette — »LISTEN TO YOUR HEART«
5. Bon Jovi — »I'LL BE THERE FOR YOUR«

ПРИПРЕМИЛЕ:
Снежана, Горица,
Оливера, Ксенија...

ПАРТИВРЕЈКЕРС „КРЕНИ ПРЕМА МЕНИ“ (песма месеца)

Ти ниси Јулија, ја нисам Ромео,
ноћас сам нешто гадно појео.
Лепо причаш, лепо ходаш,
слатка мала, немој лако да се продаш.
Зато крени, крени према мени.

Можеш да лајеш, можеш да режиш,
можеш да останеш, а можеш да бежиш.
Без душе си нико, без душе си ништа,
купујеш продајеш, одузимаш и додајеш.
Зато крени, крени према мени.

Горица Тончев, VII-4
„29. новембар“

ШАЛЕ

ДИРЕКТОР

На часу српскохрватског језика ученици су радили писмени задатак на тему „Шта ћу бити кад порастем“.

Сви су писали, само је Иван седео и гледао.

— Иване, зашто не пишеш? — пита га учитељ.

— Ја ћу бити директор — одговори Иван

— И шта онда? — поново ће учитељ.

— Па чекам секретарицу да јој издиктирам текст.

Јелена Стричевић, VI-1
Станишић

ПОЗАЈМЉЕНЕ ШАЛЕ

— Сине, зашто не учиш?
— Не могу мама, гади ми се.
— Како ти се гади?
— Па нашао сам длаку у књизи.

— Зашто хирурзи приликом сваке операције стављају маске?
— Зато што не желе да буду препознати ако операција не успе.

У ресторану гост зове за време ручка конобара:

— Видите, овде се једна мува удавила у тањиру супе.

— Па шта? — рече овај — да нисте хтели да јој ставим појас за спасавање.

У биоскопу зачу се нечији љутит глас:

— Господине, сели сте ми на пешир!
— Па шта? Нећете сад никуда, филм је тек почео.

Два пријатеља разговарају:

— У нашем предузећу траже благајника.

— Зашто? Па недавно сте узели новог?
— Да. Њега баш и траже.

У авиону младић никако да скупи храбрости и да започне разговор с девојком која је седела крај њега.

Најзад се ипак одлучи:

— Извините, госпођице, и ви путујете овим авионом?

Редакција

КОМБИНАЦИЈА: ШКОЛА — СА ПЕСМОМ

„Круг“ (ЕКВ) — математика
„Светилиште“ (ЕКВ) — историја
„Аут“ (ЕКВ) — физичко
„Чукни во дрво“ (Леб и сол) биологија
„Америка“ (ЕКВ) — енглески
„Нисам мислио на то“ (ЕКВ) — долазак на час
„Чаролија“ (Црвена јабука) — хемија
„Сањати“ (Црвена јабука) — одличан успех
„Нема ње“ (П.М.П.) — петица
„Свиђа ми се ова ствар“ (Цр. јабука) — распуст
„Изнад града“ (ЕКВ) — крај часа
„Она ми је рекла“ (ЕКВ) — одељенска заједница

ГОВАЦ

ПОЗАЈМЉЕНО

НАРОДНЕ ПИТАЛИЦЕ — по ВУКУ

Питали бабу: колико, *баба, имаш година?*
— Не чујем добро док не ручам.

Питали пса: кога ти је најлакше ујести?
— Онога, ко ме се не боји.

Питао Турчин бабу: „Имаш ли, Влаино, једну кокош на продају?”
— Имам и девије, само ми не улази у кућу.

Питао чобанин чобанина: Зашто твоје овце вуци не кољу као, моје?
— Зато што су ми овце очине, а твоје су туђег господара.

Који је човек брзоплет?, — пита отац сина.
— Онај који брзо плете, — одговори син.

Не по Вуку

Питали Славка: Зашто се Мона Лиза смеје,
— Зато, јер када би плакала, размазала би боје.

Зашто служи огледало? — пита учитељица ћаке.
— Да не би плаћали улазнице у зоолошки врт, неко добади.

Знате ли шта је најшашавије на данашње време? — Шта?
— Да купи „Монт-јакну“ онај ко, је алергичан на перје.

Припремила:
Гого Гобац

ПОВОДОМ ОТВАРАЊА „АХА“ И „ТЕАТРА“ У БОРУ

обављен је разговор са њиховим корисницима

Да ли често посећујете ова места (диско)?

СВИ: — Да, веома често.

Која је дискотека боља?

— „АХА“ зато што тамо одлази друштво које мени више одговара.

Сања

— И мени „АХА“ због већег простора.

Ивана

— Али ја се ипак боље осећам у „ТЕАТРУ“, мада примећујем да је слабије посећен

Маја

Како вам се свиђа музика у обе дискотеке?

— Музика је супер, као и спотови (штета што их има само у „Театру“)

Шта кажете на разлику у ценама између „АХА“ и ТЕАТРА?

— Разлика баш и није мала, али мени то баш и не смета, јер много значи провести пријатно вече у лепом амбијенту.

Сања

— Разлика није велика, али се ипак више иде у „АХА“, да ли због цене или простора, а и због локације, јер у том делу града има пуно омладине.

Ивана

Само, молимо, без пушења, алкохола, а нарочито без пуцњава.

Редакција

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Ивана Богосављевић VIII
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Јованка Маљковић, проф.

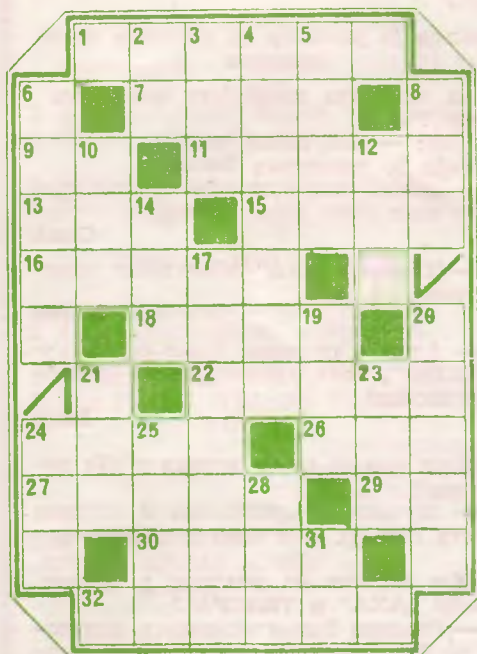
УРЕДНИЦИ:

Снежана Кајгана, VIII
Ксенија Радојковић, VI
Маја Стојановић, VI
Младен Недељковић, VI

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница друштвених делатности и запошљавања. Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око издавања листа обавља Редакциони одбор ученика: Биљана Тодоровић, VIII-2, Саша Адамовић, VI-2, Марко Милосављевић, VI-2, („Вук Караџић“), Марија Миленковић, VII-5, Виолета Панчић, VIII-3, Милица Миловановић, V-5, („3. октобар“), Данијела Костић, VI-4, Бранкица Радуловић, VI-4, Драгана Маринковић, VI-4, („9. бригада“), Ана Филипов, VI-4, Дамир Чолаковић, VI-4, Драган Миленковић, VI-4, („Б. Радичевић“), Горница Тончев, VII-4, Оливера Николић, VII-4, Весна Станковска, VI-4, („29. новембар“), Милијанка Ратковић, VIII („Будра Јакшић“ Кривељ, Маја Маринковић, VIII-1 („С. Милковић“) Брестовац, Андријана Јоџић, VI („П. Радовановић“) Злот.

☆ Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се ☆ Оснивач: Општинска конференција ССО ☆ Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор ☆ Тираж 6.000 примерака ☆ Метер: Бранислав Митревски ☆ Штампан: Штампарија „Бакар“ — Бор.

Укривљене речи

ВОДОРАВНО: 1. Надимак певача Момчила Бајагића, 7. Велика дворана, 9. Атлетски клуб (скр), 11. Средство за грејање, 13. Врста артиљеријског оруђа, 15. Име северноамеричке књижевнице Фербер („Девојке“), 16. Ранији назив за штету, губитак, 18. Наша река и планина, 22. Име кошаркаша „Џибоне“ Цвјетичанина, 24. Познати хемичар и физичар, Марија-Склодовска, 26. Бодља, 27. Ступање жене у брак, 29. Ауто-ознака за Карловац, 30. Лева притока Драве, 32. Један школски предмет.

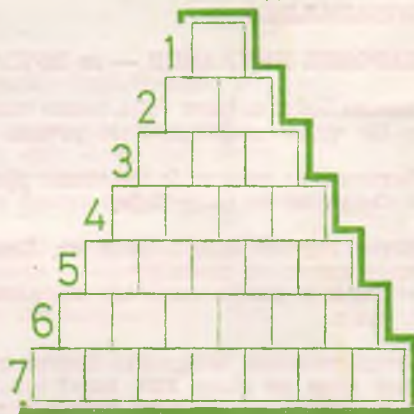
УСПРАВНО: 2. Првак, шампион, 3. Узвик бола, 4. Грана математике, 5. Одбрамбени став у боксу, 6. Податак у времену, 8. Име глумице Рас, 10. Погодак у кошарци, 12. Име глумице Беговић, 14. „Пошта-телеграф-телефон“ (скр) 17. Радиоактивни елемент, 19. Стари Словен, 20. Нит, 21. Способност опажања очима, 23. Острво на Јадрану, 24. Трећи степен неког броја, 25. Део тела, 28. Мера за површину (мн.), 31. Упишите: ај.

Оливера Николић, VII-4

Горица Тончев, VII-4

„29. новембар“

ПИРАМИДА

Све речи почињу истим словом.

ВОДОРАВНО: 1. Символ сумпора, 2. Ауто-ознака за Сплит, 3. Часовник, 4. Филмска звезда, 5. Израђивач сита, 6. Врста књижевног дела, 7. Старо доба, давнина.

Срђан Шалић, VIII-4

„29. новембар“

Папагаја
је doneo u Evropu
Aleksandar
Makedonaki
sa jednog
pohoda u Indiju.

Страницу припремио: Крста Иванов,
дипл. инж. руд.